

скали, днесъ сж окичени съ зеленина, красятъ града и пръскатъ прохлада. И за това полезно дѣло, заслужено е поставенъ бюста на дѣдо Дановъ върху Сахатъ-тепе, отъ гдето се почна залесяването, сега преименувано на Дановъ хълмъ.

Въ София бѣхъ деятеленъ членъ на природоизпитателното д-во; държалъ съмъ сказки, реферати и съмъ сътрудничилъ въ неговитѣ годишници.

Бѣхъ единъ отъ първитѣ основателни членове на Бѣлг. туристическо д-во Алеко Константиновъ, неговъ подпредседателъ въ начало, а отпосле на два пѣти председателъ. Въ признание на моитѣ заслуги, отдавна съмъ прогласенъ за неговъ почетенъ председателъ.

По моя инициатива презъ 1901 г. се основа Сливенска дружба, първа и най-стара въ София, по образецъ на която се създадоха всички други подобни културно-просвѣтни дружби и дружества. Бѣхъ презъ дълги години нейнъ председателъ**)

По мой починъ сжщо, и по проектъ изработенъ съвмѣстно съ проф. В. Златарски, стана и написването на тритомната история на родния ми градъ Сливенъ. Въ продължение на 25 години, азъ бѣхъ секретаръ на комитета избранъ за целта и мисля, че само благодарение на моитѣ усилия и грижи, можаха да се събератъ срѣдства и издадатъ първитѣ два тома отъ това ценно съчинение, написано по конкурсъ отъ младия нашъ и способечъ съгражданинъ, дипломатъ-историкъ, Д-ръ Симеонъ Табаковъ.

Билъ съмъ сжщо председателъ на Съюза на Бѣлгарскитѣ туристически дружества, а сега неговъ почетенъ членъ.

Създателъ съмъ и първитѣ 5 години бѣхъ председателъ на Бѣлгарската туристическа кооперация.

Инициаторъ съмъ сжщо за създаването на Родителско-учителския комитетъ при I Соф. девическа гимназия презъ 1924 г., и секретаръ на сжщия до 1927 г.

Членъ-основателъ съмъ на ученическата кооперация при III Соф. прогимназия „Графъ Игнатиевъ“, гдето учиха децата ми.

**) Вижъ за това моята книга „Юбилеенъ отчетъ на Сливенска дружба въ София“, 1926 г. Списъкъ гл. I № 9.